

forbud, at svensk Fyrretræsbrænde kan blive tilført Hovedstaden i nogenlunde tilstrækkelig Grad." Det vises videre, hvorledes Forhandlingerne fortsattes, og hvorledes Erhvervenes Fællesudvalg stadig fører Forhandlinger med Brændselsnævnet, hvorefter Indenrigsministeriet nedsætter et lille Udvalg til Fremme af Brændseltilførselen. Jeg skal nævne, hvem dette Udvalg bestod af: Kontorchef i Udenrigsministeriet K. Sthyr, Formand, kongelig Skovrider F. Brammer, Direktør, cand. polyt. Gunnar Gregersen, Godsejer Hillerup, Hofjægmester W. Neergaard og Folketingsmand, Gaardejer Emil Rasmussen, dels altsaa Rep æsintanten for Brændselsnævnet, dels Direktør Gunnar Gregersen og dels Kontorchef i Indenrigsministeriet Sthyr. Dette Udvalg udsendte nu — udvikles det videre i Erhvervenes Fællesudvalgs Skivelse — en Rundskrivelse med Forespørgsel til større Brændeforretninger samt til Københavns og Frederiksberg Kommunes Prisreguleringskommissioner for at faa at vide, i hvilket Omfang man her maatte ønske Brænde, og til hvilke Priser. Svarene var ret forskellige, men gav dog Indtryk af, at der var Købelyst nok, og selv om Hr. Godsejer Hillerup i et kort efter følgende Møde udtalte, at han ikke ansaa Brændesituationen for særlig faretruende, førte Godsejeren dog ikke desto mindre Ordet i de følgende Forhandlinger med det svenske Brændselsnævn, der, repræsenteret ved sin Chef, Skogchef Pettersson, og Sekretær, Jægmester Danielson, i Slutningen af August Maaned aflagde Besøg hernede. De med de paagældende førte Forhandlinger i Dagene den 13. og 19. August stadfæstedes gennem en Henvendelse af 1. September 1917. Det drejede sig om et Kvantum paa 200 000 Rummeter udover de ret store Partier, der paa det paagældende Tidspunkt var købt af Danske og laa udførselsberedte rundt om i det sydlige Sverige. Paa denne Henvendelse modtog Udvalget i nogen Tid intet Svar. De svenske Dispositioner i det nordlige Sverige, der skulde fremskaffe norrlandsk Splitved, synes at have været fejlslagne, hvorfor Udvalget til Fremme af Brændetilførslerne besluttede at sende Direktør Gregersen op til Stockholm for at søge Forhandlingerne fort til et endeligt og tilfredsstillende Resultat. Inden sin Afrejse forsøgte Direktør Gregersen imidlertid at organisere Sagen saa vidt, at der var en eller flere faste Købere til det eventuelle Parti, og nu viser det sig paa dette ret sene Tidspunkt af Forhandlingerne, at der ingen Interesse er for det svenske Brænde;

hverken Brændselsnævnet eller Københavns Kommune synes interesseret i Køb; om Prisen diskuteredes der slet ikke. Under disse Forhold tilskrev oftnævnte Udvalg under 30. September Brændselsnævnet om Sagen og forklarede, hvor betænkeligt det vilde være nu at lade Sagen falde af Hensyn til de Konsekvenser for de fremtidige Tilførsler, dette uvægerligt vilde føre med sig. — Skrivelsen sluttede saaledes: „Under Hensyn til ovenstaaende tillader man sig derfor at anmode det ærede Nævn om saa vidt muligt omgaaende at tilstille Udvalget en Opgave over, hvilke Kvantiteter der, saafremt de svenske Myndigheder vil indgaa paa den i Promemoriets refererede Plan, kan aftages af svensk Brænde, samt hvem der vil staa som Modtager, idet man tilføjer, at man har sikret, at Skibe er parate til at hente Brændet, og venter i Løbet af næste Uge fra de svenske Myndigheder at faa passende Partier og Afskibningssteder anviste.“ Der beklages saa her i denne Skrivelse, at Direktør Gregersen ikke fik Svar fra Brændselsnævnet, men kun en Opringning, der bad Direktøren om at disponere efter bedste Evne. Forholdene skildres yderligere, og der slutes med følgende Bemærkning: „Det kan herefter fastslaaes, at det, Erhvervenes Fællesudvalg i sin Tid havde paataget sig, nemlig at søge skaffet License for Brænde fra Sverige, maa siges at være lykkedes og, som det næsten synes, i saadant Omfang, at det helt bortset fra Prisen har været vanskeligt at faa det anbragt. Saa langt fra at have lidt Skuffelser i denne Sag under Forhandlingerne med de svenske Brændeautoriteter har man tværtimod Grund til at anerkende disses øjensynlige gode Villie.“ Se, denne Skrivelse er undertegnet af Alexander Foss. Jeg har hidtil antaget, at det var den samme Personlighed, som er det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, og som for lidt siden vilde fremstille det, som om det var en Misforstaaelse fra min Side, naar jeg henviste til, at der med Hensyn til dette Køb af Brænde forelaa Tilraadning fra Industriraadet, Tilraadning fra Direktør Gregersen og fra de øvrige, som havde med denne Sag at gøre. Denne Paastand er dog temmelig dristig, naar Hr. Alexander Foss, den, som er Underskriver af dette, ved, i hvor høj Grad det var Erhvervenes Fællesudvalg magtpaaliggende at faa et Resultat ud af de Forhandlinger, de havde ført i Sverige om Køb af Brænde, og om hvilke de overfor mig personlig har udtalt, at de med stort Besvær havde opnaaet disse Tilsagn, og at det derfor vilde være yderst betænkeligt af Hensyn til fremtidige